

"Acz-i beşerî, fakr-ı insanî değişmiyor, ziyadeleşiyor." cümlesini nasıl anlamalıyız? Asrımız medeniyet ve teknoloji asrı olarak görülüyor ve insanların düne göre daha güçlü olduğu zannediliyor.

Her insan sonsuz âciz ve yine sonsuz fakirdir. Bedenindeki organların her birine muhtaç olduğu gibi, havaya, suya, Güneş'e, Ay'a da muhtaçtır. Bu ihtiyaçların hiçbirini kendi gücüyle yerine getiremediği için de sonsuz âcizdir. Bununla birlikte, bu asırda zarurî olmayan ihtiyaçlarda büyük artış olmuş ve beşer bunları yerine getirmeye de muhtaç olmakla daha da fakirleşmiş, bunları temin edemeyen büyük kitlenin ise aczi daha da artmıştır.

"Bedeviyette bir adam dört şeye muhtaç iken, medeniyet yüz şeye muhtaç ve fakir etmiştir. Sa'y, masrafa kâfi gelmediğinden, hileye, harama sevk etmekle, ahlâkın esasını şu noktadan ifsad etmiştir. Cemaate, nev'e verdiği servet, haşmete bedel, ferdi, şahsı fakir ahlâksız etmiştir. Kurûn-u ûlânın mecmu vahşetini, bu medeniyet bir defada kustu!"(1)

Teknolojideki ilerlemeler bu neticeyi değiştirmiyor. Hüküm ekseriyete göre verildiğinden ve insanların ekserisi de görenek belasından kurtulamadığından günümüzde insanlar düne göre daha çok çalışmakta, sinir sistemlerini daha çok yıpratmaktadırlar. Cemiyetin temeli ve Üstad'ın ifadesiyle **"insanın küçük bir cenneti"** olan aile hayatı sarsıldığından, bilhassa gelişmiş ülkelerde, evliliklerin yüzde elliden fazlası, kısa bir süre sonra, boşanmayla neticelenmektedir.

Batı medeniyeti hakkında **"Dışı süs içi pis, sureti menus, sireti makûs bir şeytan"** tarifi bütün toplumlarda az çok hükmünü icra etmekte ve bu günkü medeniyet; **"Cemaate, nev'e verdiği servet, haşmete bedel; ferdi, şahsı, fakir, ahlâksız etmiştir."** ve etmeye devam etmektedir.

1) bk. [Sünuhat](#).